

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Er/276/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515202242
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515202242.1

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, pr. zast. Advocate, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141 proti povinnému Z. G., nar. X.X.XXXX, bytom R. XX, XXX XX R. V. o vymoženie 320,00 eur s prísl. o žiadosti exekútora o vydanie poverenie na vykonanie exekúcie takto

rozhodol:

Súd **z a m i e t a** žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad Bratislava zo dňa 16.2.2015 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

Oprávnený podal exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie 320 eur s prísl. na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave spisová značka SR 00280/13 zo dňa 3.6.2013. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. požiadal súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti účinného od 23.12.2015, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

Podľa § 243f ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. upravujúceho prechodné ustanovenia k úprave účinnej dňom vyhlásenia (t.j. k 23.12.2015), v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa § 243f ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. upravujúceho prechodné ustanovenia k úprave účinnej dňom vyhlásenia (t.j. k 23.12.2015), na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako.

Oprávnený podaním doručeným exekútorovi dňa 21.1.2016, ktoré exekútor súdu predložil dňa 4.2.2016, doplnil svoj návrh na vykonanie exekúcie s tým, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu

s povinným sú uvedené v odôvodnení exekučného titulu. Dôkazy osvedčujúce skutočnosti pomenované v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku sú od podania návrhu na vykonanie exekúcie súčasťou exekučného spisu.

Súd preskúmaním žiadosti o udelenie poverenia, návrhu oprávneného, exekučného titulu a priloženej zmluvy o úvere zistil, že oprávnený s povinným uzavreli dňa 26.5.2011 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol oprávnený povinnému (v zmluve označenému údajmi ako fyzickej osobe) úver vo výške 200 eur. Povinný sa zaviazal vrátiť uvedenú čiastku oprávnenému spolu s príslušným poplatkom vo výške 160 eur v 9 mesačných splátkach po 40 eur počnúc dňom 20.6.2011. Keďže povinný bol v omeškaní s plnením svojho záväzku, oprávnený sa obrátil na Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. v Bratislave s návrhom, aby bol povinný zaviazaný na zaplatenie 320 eur s 0,25% denným zmenkovým úrokom zo sumy 320 eur od 25.4.2012 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 320 eur od 10.12.2012 do zaplatenia a trov konania. Uvedeného sa oprávnený domáhal na základe zmenky, ktorú povinný podpísal pri uzavretí úverovej zmluvy a ktorej splatnosť a výšku sumy vyplnil oprávnený v čase omeškania povinného. Rozhodcovský súd návrhu oprávneného v celom rozsahu vyhovel. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 280 eur a poplatkov za upomienky vo výške 40 eur.

Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie vyjadril svoj názor, že právny vzťah vznikajúci na základe zmluvy o úvere nie je vzťahom spotrebiteľským, pretože nespĺňa podmienky stanovené všeobecne záväznými právnymi predpismi na jeho posúdenie ako vzťahu spotrebiteľského, pričom sa odvoláva na ustanovenia § 52 ods. 4 OZ a § 3 ods. 2 zák. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poukazujúc na účel uzatvorenia zmluvy zo strany povinného. Oprávnený v návrhu taktiež uvádza, že nejde o spotrebiteľský úver vzhľadom na nesplnenie podmienok v § 1 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z.

Je nepochybné, že oprávnený s povinným uzavreli zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane súd vzhľadom na nižšie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že povinný v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, kým oprávnený vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ.

Aplikáciu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch podľa názoru súdu nevyklučuje ustanovenie v predmetnej zmluve, že dlžník (teda povinný) prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania. Uvedené ustanovenie by mohlo zakladať úvahu o tom, že povinný pri uzavretí zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Toto povolenie však nijako nie je v zmluve špecifikované. Predovšetkým je však potrebné zdôrazniť, že s účinnosťou od 11.6.2010 zákon č. 258/2011 Z.z. stratil účinnosť a keďže zmluva o úvere bola uzavretá dňa 26.5.2011, vzťahuje sa ňu už zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. Definícia spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) tohto zákona účinného v čase podpisu zmluvy však ostala takmer nezmenená. „Zamestnanie, povolanie a podnikanie“ v zmysle § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., ako aj v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. je podľa názoru súdu je potrebné vykladať v tom smere, že ide o výkon určitej hospodárskej alebo obchodnej činnosti, ktorá slúži na zabezpečenie príjmu osoby, ktorá požaduje úver, ako napr. podnikanie podľa živnostenského zákona, výkon slobodných povolání ako napr. výkon advokácie, autorizovaných architektov a pod. Uvedenému názoru a výkladu nasvedčuje aj § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. účinný od 1.12.2011, ktorý pri definícii spotrebiteľa odkazuje pri podnikaní alebo povolání na zákon o autorizovaných architektov a autorizovaných stavebných inžinieroch a na zákon o živnostenskom podnikaní. Súd však lustráciou v registri organizácií Štatistického úradu Slovenskej republiky, obchodnom a živnostenskom registri na základe údajov o povinnom vyplývajúcich zo zmluvy o úvere a z ďalšieho obsahu spisu, nezistil, že by povinný vykonával pred uzavretím zmluvy o úvere, alebo bezprostredne po jej uzavretí, činnosť spadajúcu pod určité zamestnanie, povolanie alebo podnikanie. Okrem toho je súdu z iných obdobných konaní známe, že oprávnený subjekty podnikajúce alebo vykonávajúce činnosť na základe živnostenského alebo iného oprávnenia, špecifikuje v zmluvách o úvere aj ich obchodným menom a prideleným identifikačným číslom, čo v danom prípade v zmluve o úvere taktiež absentuje. Na základe týchto skutočností má súd za to, že úver nebol poskytovaný podľa vyššie uvedenej zmluvy reálne na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, ale týmto vyhlásením malo ísť s prihliadnutím na všetky okolnosti o obídenie zákonnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľského práva.

Podobne námietka oprávneného, že v danom prípade nejde o spotrebiteľský úver vzhľadom na nesplnenie podmienok v § 1 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., podľa názoru súdu neobstojí najmä z už uvedeného dôvodu, že zákon č. 258/2011 Z.z. v čase uzavretia zmluvy už nebol účinný. Právna úprava toho, čo sa nepovažuje za spotrebiteľský úver je v súčasnosti obsiahnutá v § 1 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z. Súd po preskúmaní tohto ustanovenia nezistil, že by sa na daný vzťah niektorý z nich vzťahoval. Súd preto právny vzťah oprávneného a povinného posúdil ako spotrebiteľský a zároveň uzavretú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Vzhľadom na skutočnosť, že pôvodný vzťah oprávneného a povinného napĺňal definíciu spotrebiteľského vzťahu a exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, súd pristúpil k preskúmaniu, či bolo v základnom konaní prihladené na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi.

Z predloženého exekučného titulu a zmluvy o úvere je zrejmé, že zmluva o úvere vôbec neobsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej RPMN), v dôsledku čoho sa podľa názoru súdu mal úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy). Túto skutočnosť rozhodcovský súd vôbec nezohľadnil. Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy nebolo možné splniť dlh vyplývajúci zo spotrebiteľského úveru alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou. Napriek tomuto zákazu oprávnený vypísal zmenku, túto predložil rozhodcovskému súdu, ktorý na jej základe vydal exekučný titul bez toho, aby tento zákaz zohľadnil. Dohoda o vyplnení zmenky v obdobnom znení, ako bola dohodnutá aj v tomto prípade, bola pritom medzičasom rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 21C/296/2013 zo dňa 8.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/9/2015 zo dňa 13.5.2015 vyhlásená za neprijateľnú podmienku (za neprijateľnú podmienku bola týmito rozhodnutiami vyhlásená aj podmienka upravujúca vrátenie neprímeranej odplaty za poskytnutý úver). Podobne rozhodcovský súd priznal oprávnenému aj nárok na zmenkový úrok vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy, ktorý bol už mnohými všeobecnými súdmi určený za rozporný s dobrými mravmi. Rozhodcovský súd taktiež bez povšimnutia ponechal skutočnosť, že povinný mal ako odplatu za poskytnutý úver zaplatiť oprávnenému sumu dosahujúcu 80% poskytnutej sumy, pričom po prepočte na rok by odplata dosahovala viac ako 100 % poskytnutého úveru (pri 80 % úrok na 9 mesiacov predstavuje mesačný úrok 8,88% (80 : 9) krát 12 mesiacov = 106,66 %). Takúto odplatu možno bez pochyby takisto označiť za rozpornú s dobrými mravmi.

Z uvedeného je zrejmé, že v základnom konaní nebolo prihladené na viacero skutočností, z ktorých aj každá samostatne by odôvodňovala zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v celom rozsahu v súlade § 44 ods. 2 predposledná veta EP účinného od 23.12.2015. Súd preto v súlade s citovaným zákonným ustanovením žiadosť súdneho exekútora zamietol v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia jeho písomného vyhotovenia. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.